

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Plenarhandling

SLUTLIG VERSION
A6-0284/2005

6.10.2005

BETÄNKANDE

om utarbetande av gemenskapens handlingsplan för återhämtning av europeisk ål
(2005/2032(INI))

Fiskeriutskottet

Föredragande: Albert Jan Maat

PR_INI

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	5
ÄRENDETS GÅNG	8

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om utarbetande av gemenskapens handlingsplan för återhämtning av europeisk ål (2005/2032(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av meddelandet från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om utarbetande av gemenskapens handlingsplan för förvaltning av europeisk ål (KOM(2003)0573),
  - med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A6-0284/2005).
1. Europaparlamentet begär att kommissionen så snart som möjligt uppmanar medlemsstaterna att utarbeta nationella förvaltningsplaner som skall innehålla följande:
    - a) tekniska åtgärder som skall vidtas vid hinder i vattenvägar så att ålens vandringsvägar blir optimala, det vill säga uppströms till tillväxtområdena och nedströms mot havet,
    - b) registrering, kontroll samt vid behov begränsningar, i de fall det är berättigat på grundval av historiska eller vetenskapliga uppgifter, av fiskeinsatser från såväl yrkes- som sportfiskares sida genom tillfälliga fiskeförbud och/eller begränsningar av fiskekapaciteten, där nationella skillnader i fiskemetoder och trovärdig självreglering måste respekteras,
    - c) större utplantering av glasål och gödd odlad ål i de förvaltade områdena i de europeiska inlandsvattnen,
    - d) garantier för att åluppfödningen inte blir så utbredd att den inverkar negativt på bärkraften för fisket av vild ål, antingen genom att beröva detta fiske den glasål som på naturlig väg fyller på bestånden eller genom att inte säkra den vuxna blankålens möjlighet att ta sig till lekplatserna,
    - e) åtgärder för att reglera skarvbestånden för att minska dödligheten hos ål.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra undersökningar om klimatförändringarnas roll för tillbakagången i ålbeståndet.
  3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra undersökningar om eventuella hinder i världshaven för den naturliga ålvandringen till Sargassohavet.
  4. Europaparlamentet noterar Internationella havsforskningsrådets (ICES) vetenskapliga rapporter på detta område.

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra undersökningar om ålens hälsa och de hinder som externa effekter såsom PCB och fisksjukdomar kan få på en framgångsrik vandring och lek.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra undersökningar av den biogeografiska fördelningen av bestånden av ål av denna art.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra undersökningar av förorening som en faktor för bedömning av eventuella orsaker till dödligheten bland ålbestånden i sötvatten.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheter att stödja förändringsprocesser, bland annat genom tillgång till Europeiska fiskerifonden.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anpassa fångst- och exportpolitik för ål så det blir tillräckligt mycket glasål för en naturlig vandring och så mycket av denna att priset blir rimligt för utplanteringen i naturliga livsmiljöer för ål, i enlighet med en hållbar fiskeförvaltning i Europa.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå åtgärder för att förvalta fisket och saluföringen, och att med stöd av ett fångstregistreringssystem kontrollera de mängder glasål som saluförs för att mer effektivt kunna bekämpa det illegala fisket, som ligger bakom en avsevärd minskning av beståndet av gulål och vuxen ål.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag för att ta itu med de sociala och ekonomiska konsekvenserna av en begränsning av fångster och export av glasål.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt inrätta en särskild budgetpost i fiskeribudgeten för samfinansiering av omstruktureringen av inlandsfisket i Europa och för att kunna hantera följderna av en förändring inom glasålsektorn.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att när handlingsplanen väl genomförts årligen informera Europaparlamentet och rådet om läget och de resultat som uppnåtts i varje medlemsstat.
14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

MOTIVERING

Ålbeståndet har minskat dramatiskt under de senaste åren. Om inte en handlingsplan inom Europeiska unionen träder ikraft snart finns det anledning att frukta att denna fiskart kan dö ut.

I hela utbredningsområdet för den europeiska ålen (hela Europa, Nordafrika) bedriver man ålfiske. Fisket av glasål är koncentrerat till sydvästra Europa. Fångsterna (cirka 100 ton) används för direkt konsumtion, för uppfödning av gulål (i Europa, men framför allt i Fjärran Östern) och utplantering i resten av Europa. Fiske av gulål och blankål sker i alla europeiska vatten (uppskattningsvis cirka 8 000 ton). Utöver detta sker produktion av odlad ål (cirka 10 800 ton) för konsumtion (rökt, kokt, i gelé, etc).

Tabell 1 Översikt över de viktigaste länder där europeisk ål fiskas eller odlas. Uppgifterna baseras på den officiella produktionen 2000 (källa: ICES/EIFAC arbetsgrupp för ål). De officiella siffrorna för fisket är en underskattning av de verkliga fångsterna som sannolikt är runt dubbelt så stora.

Fiske i EU		Fiske utanför EU		Ålodling	
Land	Produktion (t)	Land	Produktion (t)	Land	Produktion (t)
Förenade kungariket	796	Egypten	2 064	Nederländerna	3 800
Tyskland	686	Norge	281	Danmark	2 674
Danmark	620	Turkiet	176	Italien	2 750
Sverige	560	Tunisien	108	Övriga Europa	1 639
Italien	549	Marocko	100	Asien	10 000
Polen	429	Övriga	238		
Frankrike	399				
Nederländerna	351				
Irland	250				
Övriga EU	280				

Beståndet av den ål som är så pass stor att den får fiskas har gått ned med 50 procent under de senaste 20 åren (under de senaste 40 åren med så mycket som 75 procent), och beståndet av glasål har under samma period minskat med 95 procent.

Ål är en fiskart som det sedan gammalt finns stor efterfrågan på. I vissa områden har ålen en viktig plats i mattraditionen och utgör en väsentlig del i naturliga livsmiljöer.

Även om inlandsfisket officiellt inte ingår i den gemensamma fiskeripolitiken gör det gemensamma problemet i väldigt många medlemsstater att en gemenskapsansats är nödvändig. Om detta inte skulle ske finns en risk att det blir omöjligt att återuppbygga eller ens bibehålla ålbeståndet.

Naturligtvis är skillnaderna mellan medlemsstater och klimatzoner stora. I Skandinavien är situationen annorlunda än i till exempel Frankrike. I hela Europa kan man dock se en kraftig tillbakagång av ålbeståndet.

Alla vatten i Europa där ål förekommer kan bidra till produktion av blankål (fruktsam ål); mer närmare havet än inåt land – i vissa länder mer än i andra. Det är oklart om blankål från alla länder verkligen deltar i fortplantningen eller om den lekande populationen kommer från en mindre del av Europa och blankålen från övriga länder dör utan avkomma.

Det har hävdats att de flesta ålar av honkön kommer från Skandinavien men det förefaller också sannolikt att Biscayabukten, där 95 procent av glasålen först drar in, utgör det verkliga kärnområdet. Om man skyddar det ena området men inte det andra löper man risken att fel område skyddas av misstag. Som försiktighetsåtgärd måste man anta att alla vandrande ålar kan vara möjlig för avkomma. Inget land kan därför undandra sig det gemensamma ansvaret för lekbeståndet.

Under årens lopp har den vilt fångade ålen minskat kraftigt som andel av konsumtionen. Den största delen av den ål som konsumeras kommer från vattenbruk. Följden är också att en allt större del av den glasål som fångas går till vattenbruket.

Denna tendens har fått en lavinartad utveckling på grund av den enorma efterfrågan på glasål i Sydostasien. På så sätt har marknadspriserna för glasål stigit så kraftigt att det absolut inte är lönsamt att utplantera glasål i europeiska inlandsvatten.

Eftersom tillbakagången av ålen uppträtt i hela Europa förefaller det för närvarande mest sannolikt att all ål i Europa tillhör samma bestånd, och härstammar från samma lekplats. Återuppbyggnaden av ålen är därför framför allt ett internationellt problem. Samtidigt är ålen en fisk som typiskt sett förekommer i mindre vattendrag över hela Europa där det sker ett småskaligt fiske och väldigt många lokala faktorer spelar en roll. Det kommer endast att bli möjligt att genomföra en återbyggnadsplan om det sker i alla de mindre vattnen, under medverkan av lokala intressenter och förvaltare. Den internationella återbyggnadsplanen måste grundas på den information som samlats in från alla de mindre vattnen.

Ålåteruppbyggnadens dubbla karaktär (ett storskaligt problem som har med småskaliga vatten att göra) kräver en rollfördelning mellan myndigheter på högre och lägre nivå och mellan myndigheter och olika intressenter. Å ena sidan måste den centrala myndigheten (EU) fastställa ramvillkoren för en hållbar politik och sedan se till att de upptas av (nationella) myndigheter på lägre nivå som i sin tur måste överföra detta till villkor för regionala fiskeförvaltares fiskeplaner. Å andra sidan måste den lokala förvaltningen grundas på information om den lokala situationen och denna information brukas av myndigheter på (högre nivå) för kontroll och utvärdering av den politik som förs. En god samverkan mellan fiskesektorn, andra fiskeintressenter och myndigheter är här av avgörande betydelse.

Handlingsplan

Kommissionen antog den 1 oktober 2003 sina planer för utarbetande av gemenskapens handlingsplan för förvaltning av europeisk ål¹. Det måste konstateras att detta hittills stannat på pappret.

En förutsättning för att politiken för det europeiska inlandsfisket skall bli framgångsrik är att man formulerar ett gemensamt mål och samtidigt ger medlemsstaterna utrymme att vidta lämpliga åtgärder via nationella förvaltningsplaner där man tar hänsyn till de enorma skillnaderna mellan medlemsstaterna när det gäller fiskemetoder och naturliga livsmiljöer. Subsidiaritet är här nyckelordet. Kommissionen skall dock kontrollera att de nationella förvaltningsplanerna är effektiva och hållbara.

---

¹ KOM(2003)0573.

Att meddelandet från 2003 inte kommit till uttryck i en konkret politik är anledningen till att parlaments fiskeriutskott kommer med ett initiativbetänkande.

ÄRENDETS GÅNG

Titel	Utarbetande av gemenskapens handlingsplan för förvaltning av europeisk ål		
Förfarandenummer	2005/2032(INI)		
Grund i arbetsordningen	art. 45		
Ansvarigt utskott Tillstånd: tillkännagivande i kammaren	PECH 10.3.2005		
Rådgivande utskott Tillkännagivande i kammaren			
Inget yttrande avges Beslut			
Förstärkt samarbete Tillkännagivande i kammaren			
Resolutionsförslag som återges i betänkandet			
Föredragande Utnämning	Albert Jan Maat 2.2.2005		
Tidigare föredragande			
Behandling i utskott	14.3.2005	25.4.2005	28.8.2005
Antagande	4.10.2005		
Slutomröstning: resultat	för:	22	
	emot:	0	
	nedlagda röster:	0	
Slutomröstning: närvarande ledamöter	James Hugh Allister, Elspeth Attwooll, Marie-Hélène Aubert, Iles Braghetto, Luis Manuel Capoulas Santos, David Casa, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Carmen Fraga Estévez, Ioannis Gklavakis, Alfred Gomolka, Pedro Guerreiro, Ian Hudghton, Heinz Kindermann, Henrik Dam Kristensen, Albert Jan Maat, Rosa Miguélez Ramos, Philippe Morillon, Seán Ó Neachtain, Willi Piecyk, Catherine Stihler, Margie Sudre		
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Duarte Freitas		
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 178.2)			
Ingivande – A6-nummer	1.10.2005	A6-0284/2005	